

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY
(anonymizovaný opis)

Okresní soud v Českém Krumlově rozhodl samosoudkyně JUDr. Jitkou Juřicovou v hlavním líčení konaném dne 21. 9. 2021 v Českém Krumlově

takto:

Obžalovaná [celé jméno obžalované], [datum narození] v [obec], [anonymizováno], trvale bytem [adresa obžalované],

je vinna, že

dne 20. 9. 2020 v době okolo 15:40 hodin v katastru [územní celek], okres Český Krumlov, řídila po vedlejší pozemní komunikaci II. třídy [číslo] ve směru [obec] [anonymizováno] [okres], svůj osobní automobil zn. Škoda Octavia, [registrační značka], a na křižovatce se silnicí I. třídy [číslo] při vjíždění na hlavní pozemní komunikaci přehlédla zleva jedoucí motocykl zn. Harley Davidson, [registrační značka], který řídila [celé jméno poškozené], [datum narození], se spolujezdcem [celé jméno poškozeného], narozeným [datum], a narazila do pravého boku motocyklu; při nehodě poškozená [celé jméno poškozené] utrpěla zranění spočívající ve zlomenině dolního konce holenní kosti a lýtkové kosti pravé nohy, poranění bérce a poranění chodidla pravé nohy, kdy tato zranění ji omezovala na obvyklém způsobu života po dobu nejméně devíti měsíců, a její spolujezdec [celé jméno poškozeného] utrpěl zranění spočívající ve zhmoždění hrudníku, distorze levého kotníku a subluxaci III. a IV. prstu pravé nohy, která jej omezovala na obvyklém způsobu života po dobu nejméně šesti měsíců,

tedy

jinému z nedbalosti způsobila těžkou újmu na zdraví proto, že porušila důležitou povinnost uloženou jí podle zákona,

čímž spáchala

přečin těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní zákoník“)

a odsuzuje se

podle § 147 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 67 odst. 2 písm. a), § 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku **k peněžitému trestu v rozsahu 240 denních sazeb, když jedna denní sazba činí 250,00 Kč, tj. celkem 60 000,00 Kč.**

Podle § 73 odst. 1, odst. 3 trestního zákoníku se obžalované dále ukládá **trest zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel všech druhů na dobu 24 (dvaceti čtyř) měsíců.**

Podle § 228 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“) je obžalovaná povinna nahradit škodu poškozeným

- [celé jméno poškozené], [datum narození], bytem [adresa poškozené], ve výši 151 232,00 Kč,
- [celé jméno poškozeného], [datum narození], bytem [adresa poškozeného], ve výši 34 125,00 Kč,
- [Zdravotní pojišťovna] [anonymizováno] [země], [IČO], se sídlem [adresa], ve výši 143 623,00 Kč s úrokem z prodlení ve výši
 - 8,25 % z částky 139 600,00 Kč od právní moci rozsudku do zaplacení,
 - 8,50 % z částky 4 023,00 Kč od právní moci rozsudku do zaplacení.

Odůvodnění:

1. Na základě dokazování provedeného v rámci trestního řízení má soud za prokázaný následující skutkový stav.
2. Obžalovaná [celé jméno obžalované] řídila dne 20. 9. 2020 v době okolo 15:40 hodin v katastru [územní celek], okres Český Krumlov, osobní automobil zn. Škoda Octavia, [registrační značka], a to po vedlejší pozemní komunikaci II. třídy [číslo] ve směru [obec] [anonymizováno] [okres]. Na křižovatce se silnicí I. třídy [číslo] v okamžiku, kdy vyjížděla na hlavní pozemní komunikaci a odbočovala doleva směrem na Český Krumlov, přehlédla zleva jedoucí motocykl zn. Harley Davidson, [registrační značka], který řídila poškozená [celé jméno poškozené], se spolujezdcem poškozeným [celé jméno poškozeného]. Obžalovaná narazila vozidlem do pravého boku motocyklu. Poškození [celé jméno poškozené] a [celé jméno poškozeného] při dopravní nehodě utrpěli zranění specifikovaná ve výrokové části rozsudku, která je omezovala na obvyklém způsobu života v případě poškozené [celé jméno poškozené] nejméně po dobu nejméně devíti měsíců a v případě poškozeného [celé jméno poškozeného] nejméně po dobu šesti měsíců.
3. Obžalovaná [celé jméno obžalované] vypověděla, že předmětnou cestu znala. Daný den bylo hezké počasí. V době, kdy přijížděla ke křižovatce, se předem několikrát rozhlédla na obě strany. Na křižovatce vozidlo zastavila. Rozhlédla se a zleva zaregistrovala vozidlo, které odbočovalo na vedlejší silnici, ze které ona vyjížděla. Za daným vozidlem jela další auta, ta byla dostatečně daleko. Motocykl žádný neviděla. V tento okamžik se rozhodla vyjet na hlavní silnici. Rozjížděla se rozvážně. Motocykl zaregistrovala až při střetu. K tomuto došlo v jejím jízdním pruhu, motocykl narazil do přední části jejího vozidla v době, kdy vozidlo bylo již téměř zařazeno v jízdním pruhu. V době nárazu zaslechla komentář: „Co děláš, ty krávo.“. Druhý den vyhledala poškozené v nemocnici, mluvila s poškozeným [celé jméno poškozeného]. Řekl jí, že motorku řídila poškozená [celé jméno poškozené], která se řízení ujala při cestě z [obec] [anonymizováno] [obec].
4. Poškozená [celé jméno poškozené] vypověděla, že v danou dobu jela s poškozeným [celé jméno poškozeného] na motorce zn. Harley Davidson. Z Českého Krumlova motocykl řídil poškozený [celé jméno poškozeného], ona převzala řízení motocyklu na autobusové zastávce ve [obec]. Do rájovského kopce mohla jet rychlostí cca 70 km/h, některá auta předjela. Poté se zařadila do

kolony vozidel, která se pohybovala rychlostí cca 60 km/h. Před ní jelo větší auto. Toto vozidlo dalo blinkr doprava, ona zpomalila svojí rychlost. Udělala si mezi ním odstup. V ten okamžik se mohla pohybovat rychlostí cca 50 km/h. V okamžiku, kdy před ní jedoucí vozidlo odbočilo doprava, otevřela se před ní křižovatka, ve které zaregistrovala vozidlo zn. Škoda Octavia, jak stojí na vedlejší silnici a cuklo. Zalekla se tohoto cuknutí, nevěděla, zda se vozidlo rozjede či nikoli. Na dané cuknutí zareagovala tak, že se snažila danému vozidlu vyhnout a uhnula s motocyklem doleva směrem ke středové čáře. Šlo o velmi rychlý a krátký manévr. Následoval náraz přední masky vozidla do motocyklu, do její nohy. Domnívá se, že k dopravní nehodě došlo v jejím jízdním pruhu. Při dopravní nehodě utrpěla zlomeninu pravé nohy. V nemocnici ležela měsíc, byla prakticky imobilní. Po propuštění z nemocnice byla plně odkázána na pomoc jiné osoby, a to zhruba dva měsíce. Byla schopná pouze nějakých úkonů jako například zvednout se z postele a dostat se na záchod. Je stále v pracovní neschopnosti (hlavní líčení dne 8. 4. 2021), stále není zcela soběstačná. Obává se, jak v budoucnu bude zvládat svojí práci. Pracuje jako terapeutka na sociálně-terapeutické dílně pro tělesně a mentálně postižené. V rámci zaměstnání často stojí na nohou. Nedokáže odhadnout, zda v budoucnosti bude moci ještě někdy sednout na motorku. Bojí se i v autě. Po dopravní nehodě nemohla spát, měla noční můry, přepadaly jí úzkosti. Byla nucena navštívit psychiatra.

5. Poškozený [celé jméno poškozeného] vypověděl, že řídil motocykl z Českého Krumlova. Následně řízení předal poškozené [celé jméno poškozené]. Jeli do velkého kopce, poškozená mohla jet rychlostí cca 70 – 80 km/h. Některá auta předjela, následně se zařadila do kolony aut. Auto jedoucí před nimi dalo blinkr doprava. Poškozená zpomalila, mohla se pohybovat rychlostí 40 – 50 km/h. Mezi odbočujícím vozidlem a jejich motocyklem vznikl odstup. V okamžiku, kdy před nimi jedoucí vozidlo odbočilo, se před nimi otevřela křižovatka. Viděl, jak na křižovatce stojí auto obžalované, to najednou cuklo. Poškozená na to zareagovala tak, že strhla řízení motocyklu doleva. Motorka dostala náraz z pravé strany na přední vidli a na část, kde měla poškozená nohu. Je přesvědčen, že se poškozená i po úhybném manévru udržela ve svém jízdním pruhu, ke střetu mohlo dojít na středové čáře. Po nehodě vnímal na místě obžalovanou, ví, že na ní něco zařval. Obžalovaná následně za nimi přišla do nemocnice. V nemocnici byl hospitalizovaný zhruba pět dnů. Následně nemohl chodit, bez náslapu byl zhruba měsíc. O berlích mohl chodit zhruba dva a půl měsíce. V pracovní neschopnosti byl půl roku. I nadále má problémy, po dvou, třech hodinách v zaměstnání jej bolí levý kotník. Navíc hrozí, že mu bude jeden ze zraněných prstů amputován. Byl nucen navštívit psychiatrickou pomoc. Stále jej trápí noční můry. Psychické poškození je pro něj horší než fyzické. Poškozené [celé jméno poškozené] i nadále pomáhá (výslech dne 8. 4. 2021), byť ne takovým způsobem jako zpočátku. Ze začátku byla na něj poškozená zcela odkázána, vše muselo jít stranou, včetně intimity.
6. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že jel s otcem ve vozidle, které v kopci na konci zúžení předjeli poškození motorkáři. Postupem doby poškozené dojeli, mohli se pohybovat rychlostí cca 80 km/h. Při nájezdu do zatáčky motorka zpomalovala, mohla se pohybovat rychlostí do 70 km/h. Motocykl jel ve svém jízdním pruhu. Oni se chystali odbočit vpravo, vyhodili blinkr. Náhle, v okamžiku, kdy motocykl vjížděl do zatáčky, vyjela z vedlejší silnice obžalovaná, nedala přednost motocyklu. Má za to, že vozidlo téměř čelně do motocyklu narazilo, ke střetu mohlo dojít na středové čáře. Motorka dostala náraz více do boku.
7. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že předmětný den řídil vozidlo, ve kterém jel se svým synem. V kopci je předjížděl motocykl zn. Harley Davidson. Oni mohli jet rychlostí pod 80 km/h. Motorka se nepohybovala rychlostí vyšší než 90 km/h. Jeli jako první vozidlo za motocyklem, tento pomalu dojížděli. Chtěl odbočit vpravo a najednou v křižovatce viděl, jak vozidlo vltlo do boku motocyklu, k nárazu došlo uprostřed silnice. Jeden z motorkářů vyltl do vzduchu.

8. Svědkyně [jméno] [příjmení] vypověděla, že jeli za vozidlem obžalované. Na křižovatce stáli za obžalovanou. Ona hlídala stranu od Budějovic. Za obžalovanou mohli stát cca 5 sekund, než se rozjela. Rozjezd obžalované do křižovatky byl pomalejší, opatrnější. Neuvedomuje si, že by vozidlo obžalované při rozjíždění cuklo. Najednou zaregistrovala náraz vozidla obžalované a motocyklu. Má za to, že k tomuto došlo u středové čáry v jízdním pruhu z Krumlova na Budějovice. Pokud následně viděla polohu vozidel, dělalo to na ní dojem, že motorka se snažila střetu uhnout, byla stočená. Obžalovaná po nehodě řekla, že je vůbec neviděla.
9. Svědek [jméno] [příjmení] vypověděl, že v předmětnou dobu jel z Českého Krumlova a v rájovském kopci jej předjelo několik motorek. Dopravní nehodu neviděl, pouze si uvědomuje, že obžalovaná do křižovatky vjela. Motocykl, se kterým došlo k dopravní nehodě, nedokázal ztotožnit s žádným motocyklem, který jej předjížděl před dopravní nehodou. Na místě nehody nemluvil konkrétně o motocyklu, který měl dopravní nehodu.
10. Svědkyně [jméno] [příjmení] vypověděla, že řídila vozidlo, které na křižovatce zastavilo za vozidlem obžalované. Vozidlo obžalované se do křižovatky rozjíždělo rozvážně. Ona mezitím kontrolovala silniční provoz ze směru Český Krumlov. Žádný motocykl tímto směrem nezaregistrovala. Najednou uslyšela ránu, náraz neviděla. Má pocit, že obžalovaná už byla téměř v jízdním pruhu od Českých Budějovic.
11. Ze znaleckého posudku soudního znalce Ing. Michala Vyžrálka, který znalec vysvětlil osobním výslechem před soudem, bylo zjištěno, že průběh nehodového děje byl simulován pomocí programu PC Crash, a to na základě údajů ze spisu, konkrétně protokolu o nehodě, plánu z místa nehody, fotodokumentace, jakož i výpovědi účastníků dopravní nehody, případně jejich svědků, a dále na základě výsledku prohlídky místa dopravní nehody, kdy byla zjišťována dohlednost z hranice křižovatky na obě strany. Lze konstatovat, že obžalovaná se rozjela do křižovatky v okamžiku, kdy byla přesvědčena, že vozidlo přijíždějící od Českého Krumlova odbočuje vpravo. Výhled na přijíždějící motocykl byl v ten okamžik zakryt právě vpravo odbočujícím vozidlem. Do okamžiku střetu vozidel zbývaly cca 3 s. V době rozjezdu vozidla se motocykl nacházel ve svém jízdním pruhu před danou křižovatkou. Po uplynutí 1 s od počátku nehodového děje se motocykl nacházel u středu vozovky, u dělicí čáry, a poškozená reagovala na vyjíždějící vozidlo vyhnutím se vlevo do protisměru. Do střetu vozidel zbývaly cca 2 s. Motocykl se pohyboval rychlostí cca 50 km/h. V době 1 s před střetem se již motocykl nacházel zcela v protisměru, tj. v jízdním pruhu vozidla zn. Škoda, ve směru na Český Krumlov. V tento okamžik již nešlo dopravní nehodě zabránit. Obžalovaná mohla zabránit střetu, pokud by nenajela do křižovatky. V okamžiku, kdy se rozhodla, že do křižovatky najede, již nebylo možné střetu zabránit. Závěr, že poškozená mohla střetu zabránit, pokud by zůstala ve svém jízdním pruhu a nepřejížděla do protisměru, když za vozidlem zůstal dostatečný prostor na projetí, znalec při své výslechu u soudu upravil, a to poté, kdy byl soudem konfrontován s náčrtem na č. l. 16 posudku. Znalec dovysvětlil, že aby poškozená mohla střetu zabránit, pak by se musela držet na pravé straně svého jízdního pruhu. Pokud by se pohybovala v jiné části svého jízdního pruhu (uprostřed, při středové čáře) k dopravní nehodě by došlo.
12. Z náčrtků založených na č. l. 201 – 204 spisu se podává místo střetu mezi vozidlem a motocyklem, jak jej vnímala obžalovaná, dále poškození a svědek [příjmení]. Všichni označili místo, kde podle nich k dopravní nehodě došlo. Obžalovaná i poškozená vnímaly, že k dopravní nehodě došlo v jejich jízdních pruzích, poškozený [celé jméno poškozeného] a svědek [příjmení] toto místo označili na středové čáře.
13. Z protokolu o nehodě v silničním provozu, včetně pořízeného plánu a fotodokumentace, soud zjistil, že k dopravní nehodě mělo dojít tak, že obžalovaná odbočovala vlevo ze silnice II [číslo] na silnici I./ 39, přičemž nedala přednost v jízdě z levé strany přijíždějící poškozené a došlo tak k čelnímu střetu vozidla a motocyklu. Povrch komunikace v době nehody byl suchý. Na vedlejší silnici před křižovatkou se nachází dopravní značka P4 „dej přednost v jízdě“.

14. Skutkové okolnosti byly zjištěny i z dalších listinných důkazů, zejména pak z lékařských zpráv popisujících zranění poškozených [celé jméno poškozené] a [celé jméno poškozeného], jakož i z protokolu o lékařském a toxikologickém vyšetření osoby při podezření z ovlivnění návykovou látkou.
15. Při vyhodnocení zmíněných důkazů, jak jednotlivě, tak v jejich souhrnu a vzájemných vazbách, dospěl soud k závěru, že se stal skutek tak, jak je shora popsán. Svá skutková zjištění ohledně místa dopravní nehody a způsobu, jak k této došlo, soud opřel o výpovědi obžalované, poškozených, svědků, listinné důkazy, jakož i o znalecký posudek z oboru doprava. Je tak nepochybné, že k dopravní nehodě došlo v křižovatce, v místě, kde vedlejší silnice ústí na hlavní silnici. K dopravní nehodě došlo v době, kdy obžalovaná odbočovala z vedlejší silnice doleva na hlavní silnici, po které zleva se na motocyklu pohybovali poškození. Poškození a svědkyně [příjmení] se shodli na tom, že poškozená [celé jméno poškozené], řidička motocyklu, na vyjíždějící automobil obžalované zareagovala strhnutím řízení doleva. Vzápětí obžalovaná předním rohem karoserie vozidla narazila do boku motocyklu poškozených.
16. Při posuzování otázky, kdo porušil povinnosti uložené řidiči zákonem č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o silničním provozu“), které vedly k dopravní nehodě, která je předmětem tohoto řízení, soud vyšel z následujících úvah. Zákon o silničním provozu v ustanovení § 4 písm. a), b) stanoví, že každý je povinen chovat se při účasti na provozu na pozemních komunikacích ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život a zdraví jiných osob, své chování přizpůsobit stavu komunikace, svým schopnostem a zdravotnímu stavu, dále citované ustanovení uvádí, že řidič je povinen řídit se pravidly provozu na pozemních komunikacích upravených tímto zákonem, jakož i dopravními značkami. Podle § 11 odst. 1 zákona o silničním provozu se na pozemní komunikaci jezdí vpravo, pokud tomu nebrání zvláštní okolnosti, při pravém okraji vozovky, pokud není stanoveno jinak. Způsob jízdy křižovatkou upravuje § 22 zákona o silničním provozu, který v odst. 1 stanoví, že řidič příjíždějící na křižovatku po vedlejší pozemní komunikaci označené dopravní značkou „dej přednost v jízdě“ nebo „stůj, dej přednost v jízdě“ musí dát přednost v jízdě vozidlům příjíždějícím po hlavní pozemní komunikaci.
17. K posouzení nehodového děje měl soud k dispozici výpovědi obžalované a obou poškozených, dále svědků otce a syna [anonymizováno] a svědkyně [příjmení], náčrtky týkající se místa střetu vytvořené obžalovanou, poškozenými a svědkem [příjmení], jakož i ostatní listinné důkazy a znalecký posudek z oboru doprava.
18. Lze považovat za jednoznačně prokázané, že ke srážce mezi vozidlem a motocyklem došlo v jízdním pruhu obžalované při středové čáře, když tento závěr se podává ze znaleckého posudku z oboru dopravy. Znalec přesvědčivě vysvětlil, jakým způsobem k danému závěru došel, byť absentovaly stopy z místa činu. Jako technicky přijatelnou variantu nehodového děje, tj. variantu, na jejímž konci byly vozidlo a motocykl v konečné poloze, jak byla zaznamenána na místě nehody, lze připustit pouze takovou, že ke střetu vozidla a motocyklu došlo v jízdním pruhu vozidla, a to v místě zachyceném ve znaleckém posudku na č. l. 16. Soud tak nadále vychází z tohoto znaleckého závěru, byť si je vědom výpovědí poškozených a svědka [příjmení], kteří vyjádřili přesvědčení, že k dopravní nehodě došlo na středové čáře, spíše v jízdním pruhu motocyklu. Soud tyto výpovědi v žádném případě nepovažuje za nevěrohodné či účelové. Přistupuje k nim s opatrností, když si uvědomuje, že popisují náhlý a velice krátký časový úsek vypjaté situace a popis tak nemusí být přesný.
19. Pokud se obžalovaná hájí tím, že motocykl neviděla, vidět jej nemohla, protože byl schovaný za odbočujícím vozidlem, pak je třeba uvést následující. Obžalovaná znala dopravní situaci v místě, kde došlo k dopravní nehodě. Tímto místem projížděla často, věděla tak, že se pohybuje na vedlejší silnici, že se jedná o nepřehlednou křižovatku, když díky horizontu na obou stranách křižovatky se vozidla pohybující po hlavní silnici ztrácejí za horizontem vozidlu pohybujícímu se

po vedlejší silnici v blízkosti křižovatky a objevují se krátce před samotnou křižovatkou. Bez dalšího jde o místo, které vyžaduje zvýšenou pozornost a ostražitost na straně řidičů, jejich maximální opatrnost. Podle názoru soudu se však obžalovaná tímto způsobem nezachovala, když se nepřesvědčila, že za odbočujícím vozidlem je bezpečný prostor k tomu, aby mohla zahájit odbočovací manévr a vjet do křižovatky. Soud je přesvědčen, že takovou míru opatrnosti je na místě od obžalované žádat. O to více, že šlo o teplý slunečný den, tj. den, kdy běžnou součástí silničního provozu bývají motocykly, které se po silnici pohybují v hojném počtu, jak mohou jistě všichni řidiči vnímat. Za této situace nemohla bez dalšího spoléhat na to, že za odbočujícím vozidlem je volno a prostor pro její odbočovací manévr, zejména pak za situace, že nešlo o běžné osobní vozidlo, ale o vozidlo větší (snad pick-up), které svým tvarem zakrývá ještě více prostoru než vozidlo běžné a měla a mohla předpokládat, že za takovým odbočujícím vozidlem může být motocykl schovaný.

20. Dalším významným momentem pro posouzení zodpovědnosti za dopravní nehodu je otázka, proč se poškozená dostala do protisměru, do jízdního pruhu obžalované. Je-li tvrzeno obhajobou, že obžalovaná nemohla předpokládat, že poškozená bude předjíždět odbočující vozidlo, pak je třeba upozornit, že pro tento skutkový závěr nesvědčí jediný důkaz. Naopak proti němu stojí výpověď poškozených, kteří velmi podrobně, zejména pak poškozená [celé jméno poškozené], popsala, jakým způsobem se dostala ke středové čáře, když šlo o její reakci na chování obžalované na křižovatce, která se svým vozidlem cukla a následně se do hlavní silnice rozjela. Vysvětlila, že řízení motocyklu strhla vlevo, aby zabránila střetu. Její výpověď je v souladu s ostatními provedenými důkazy, a to konkrétně výpovědi poškozeného [celé jméno poškozeného], ale i svědků, kteří jeli za motorkou (otec a syn [příjmení]) a kteří popsali jízdu poškozené jako rozvážnou, bezpečnou s tím, že se ani slovem nezmnili o tom, že by se poškozená nedržela ve svém jízdním pruhu. Lze s jistotou předpokládat, že pokud by se poškozená v zatáčce snažila předjet vozidlo a z tohoto důvodu vjela do protisměru, pak by to zaznělo i ve svědeckých výpovědích. Svědci neznají obžalovanou ani poškozené, nemají tak důvod stranit jedné či druhé straně. Ve světle právě rozvedeného soud považuje výpověď poškozené [celé jméno poškozené], potažmo poškozeného [celé jméno poškozeného] za věrohodnou. S poukazem na uvedené tak nemůže ani obstát úvaha obhajoby, že si poškozená mohla průjezd křižovatky zkrátit a tak se dostat do protisměru.
21. Nelze činit výtky poškozené, že se shora popsáním způsobem zachovala. Cítila se ohrožená vozidlem, které jí nedalo přednost, snažila se úhybným manévrem vyhnout střetu s ním. Je nutno si uvědomit, že na vyhodnocení vzniklé situace měla zlomek vteřiny, musela se rozhodnout hned. Nelze tak po ní spravedlivě žádat, aby se zachovala tak, jak je uvedeno v závěru znaleckého posudku, tj. aby se udržela v pravé části svého jízdního pruhu, namísto, aby řízení strhla doleva. Na tomto místě je třeba poukázat na rozdíl mezi písemným vyhotovením znaleckého posudku a výsledkem znalce před soudem. Byl-li soudní znalec u hlavního líčení konfrontován se závěrem znaleckého posudku týkající se polohy vozidel v okamžiku střetu (č. l. 16 posudku) a zároveň se svým závěrem, že k dopravní nehodě by nedošlo, pokud by poškozená zůstala ve svém jízdním pruhu, pak soudní znalec změnil tento závěr v tom smyslu, že poškozená mohla dopravní nehodě zabránit pouze tehdy, pokud by byla při pravém okraji ve svém jízdním pruhu. Pokud by však jela uprostřed svého jízdního pruhu či blíže ke středové čáře, pak by dopravní nehodě zabránit nedokázala.
22. Ze shora uvedeného vyplývá, že k dopravní nehodě, která je předmětem tohoto řízení došlo, protože obžalovaná [celé jméno obžalované] porušila důležité povinnosti uložené jí zákonem, a to konkrétně zákonem o silničním provozu v ustanovení § 4 a dále v ustanovení § 22 odst. 1.
23. Soud dospěl k následujícímu závěru. Obžalovaná [celé jméno obžalované] řídila dne 20. 9. 2020 okolo 15:40 hodin osobní automobil zn. Škoda Octavia, [registrační značka], a při vjíždění na hlavní silnici z vedlejší pozemní komunikace nerespektovala dopravní značku „dej přednost

v jízdě“ a nedala přednost zleva příjíždějícímu motocykl zn. Harley Davidson, [registrační značka], který řídila poškozená [celé jméno poškozené], jež vezla spolujezdce poškozeného [celé jméno poškozeného]. Poškození v důsledku této dopravní nehody utrpěli těžkou újmu na zdraví ve smyslu § 122 odst. 1 písm. i) trestního zákoníku, když způsobená zranění specifikovaná ve výrokové části rozsudku je omezovala na obvyklém způsobu života po dobu výrazně přesahující šest týdnů. K posuzovanému jednání došlo, protože obžalovaná [celé jméno obžalované] porušila důležité povinnosti uložené jí zákonem o silničním provozu, jak bylo zmíněno již shora. Vzhledem k uvedenému soud uznal obžalovanou [celé jméno obžalované] vinou přečinem těžké ublížení na zdraví z nedbalosti podle § 147 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku.

24. Při úvahách o trestu byly soudem váženy veškeré skutečnosti rozhodné pro určení jeho druhu a výše. Obžalovaná svým jednáním porušila zájem společnosti na ochraně zdraví a života jednotlivce. Obžalovaná nebyla dosud soudně trestána, ani projednávána pro přestupek. Držitelem řidičského oprávnění je od roku 2007, dosud nebyla postižena za přestupek na úseku dopravy. Soud přihlédl k okolnostem vzniku dopravní nehody, za kterou nestála agresivní či nezodpovědná jízda obžalované, ale toliko nezachování patřičné míry opatrnosti, když spoléhala na to, že za odbočujícím vozidlem nic nejede. Soud nemohl přihlédnout k polehčující okolnosti v podobě doznání, když obžalovaná po celou dobu trestního řízení popírá vinu na dopravní nehodě.
25. Výměru trestu je třeba zvolit v rámci zákonné trestní sazby ustanovení § 147 odst. 2 trestního zákoníku, podle kterého lze uložit trest odnětí svobody na šest měsíců až čtyři léta, nebo peněžitý trest. Při zohlednění všech zjištěných okolností, jak polehčujících, tak přitěžujících, zejména pak s přihlédnutím k dosavadní bezúhonnosti obžalované, a to i na úseku dopravy, má soud za to, že účelu trestu by mohlo být dosaženo uložením peněžitého trestu. Peněžitý trest se ukládá v denních sazbách a činí nejméně 20 a nejvíce 730 celých denních sazeb, přičemž denní sazba činí nejméně 100,00 Kč a nejvíce 50 000,00 Kč (§ 68 odst. 1, odst. 2 trestního zákoníku). Při zohlednění způsobeného následku, konkrétně těžkého zranění dvou poškozených, která dalece přesahují zákonem stanovenou dobu omezení v obvyklém způsobu života, jakož i skutečnosti, že obžalovaná porušila elementární povinnost řidiče, když nedala přednost motocyklu jedoucímu po hlavní silnici, soud stanovil počet denních sazeb na 240. S poukazem na majetkové a osobní poměry obžalované, která má pravidelný měsíční příjem, netíží jí dluhy, náklady na domácnost nese společně s jinou osobou a nemá zvýšené výdaje, a osobní poměry (žije ve společné domácnosti s otcem jediné své dcery, nemá zdravotní problémy) obžalované soud určil, že jedna denní sazba činí 250,00 Kč. Obžalované tak byl vyměřen peněžitý trest v celkovém rozsahu 60 000,00 Kč.
26. Na řidičskou neukázněnost obžalované, která vyústila v dopravní nehodu s těžkými zraněními, je soudem reagováno uložením trestu zákazu činnosti spočívající v zákazu řízení motorových vozidel. Tento trest lze uložit v rozmezí jednoho roku až deseti let. Je skutečností, že obžalovaná porušila elementární povinnost řidiče a způsobila tak těžkou újmu na zdraví dvěma osobám, na straně druhé však nešlo o agresivní či nezodpovědnou jízdu, jak bylo zmíněno již shora. Z tohoto důvodu soud vyměřil trest zákazu činnosti v první devítině zákonné sazby, konkrétně na dobu dvaceti čtyř měsíců.
27. S nárokem na náhradu škody se do trestního řízení včas a řádně připojili [poškozená zdravotní pojišťovna] [anonymizováno] [země], poškození [celé jméno poškozené] a [celé jméno poškozeného]. [Zdravotní pojišťovna] požadovala, aby soud uložil obžalované povinnost nahradit jí škodu ve výši 423 623,00 Kč představující náhradu nákladů léčení poškozených [celé jméno poškozené] a [celé jméno poškozeného]. S ohledem na skutečnost, že výši škody řádně doložila výčtem [anonymizováno] úkonů, které byly poškozeným poskytnuty, včetně jejich hodnoty, soud zavázal obžalovanou, aby poškozené zaplatila škodu v jí požadované výši. Rovněž

nebyl důvod nepřiznat poškozené pojišťovně úrok z prodlení, přičemž jeho výše se odvíjela od postupné modifikace výše škody ze strany poškozené a s tím související okamžik, kdy se obžalovaná dostala do prodlení.

28. Poškozená [celé jméno poškozené] požadovala, aby v případě odsuzujícího rozsudku byla obžalovaná zavázána povinností zaplatit jí částku 48 857,00 Kč představující rozdíl mezi uplatněným bolestným (209 135,00 Kč) a částkou, která byla vyplacena pojišťovnou (160 278,00 Kč) a dále nehmotnou újmu ve výši 102 375,00 Kč. Poškozený [celé jméno poškozeného] pak v trestním řízení uplatnil nárok na náhradu škody, konkrétně na nehmotnou újmu ve výši 34 125,00 Kč.
29. Návrhy na nemajetkovou újmu poškození odůvodnili tím, že obžalovaná jednáním popsáním v obžalobě zasáhla do jejich osobnostních práv. Poukázali na to, že dopravní nehodou utrpěli nepříjemný zážitek, který se dotkl jejich duševní pohody a klidu. Oba byli nuceni vyrovnat se s řadou omezení, se kterými se potýkali při běžných denních činnostech, jakož i skutečnosti, že byli nuceni podstupovat dlouhodobou léčbu. U obou fyzické problémy přetrvávají, navíc oba poškozené doprovázejí psychické obtíže, byli nuceni vyhledat pomoc psychiatra. Navíc poškozená [celé jméno poškozené] byla po dobu čtyř měsíců nesoběstačná a s řadou hygienických úkonů jí musel pomáhat poškozený [celé jméno poškozeného], který v důsledku toho byl nucen omezit kontakt se svojí dcerou. Šlo totiž o celodenní péči a starost o poškozenou [celé jméno poškozené]. U obou poškozených došlo v důsledku dopravní nehody a způsobených zranění k narušení volnočasových aktivit, partnerského soužití, ale i duševní pohody.
30. Podle § 3 odst. 1 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „občanský zákoník“) soukromé právo chrání důstojnost a svobodu člověka i jeho přirozené právo brát se o vlastní štěstí a štěstí jeho rodiny nebo jemu blízkých takovým způsobem, jenž nezpůsobí bezdůvodně újmu druhým.
31. Podle § 81 odst. 1 občanského zákoníku je chráněna osobnost člověka včetně jeho přirozených práv, každý je povinen ctít svobodné rozhodnutí člověka žít podle svého. Podle odst. 2 citovaného ustanovení ochrany požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém životním prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.
32. Podle § 2956 občanského zákoníku vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními v první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčiní i způsobené duševní útrapy.
33. Podle § 2951 odst. 2 občanského zákoníku nemajetková újma se odčiní přiměřeným zadostiučiněním. Zadostiučinění musí být poskytnuto v penězích, nezajistí-li jeho jiný způsob skutečné a dostatečně účinné odčinění způsobené újmy.
34. Obžalovaná byla uznána vinou jednáním specifikovaným v odsuzujícím výroku rozsudku, jehož se dopustila vůči poškozeným [celé jméno poškozené] a [celé jméno poškozeného]. S ohledem na charakter daného jednání, okolnosti dopravní nehody, jakož i následky v podobě těžkých zranění je nepochybné, že obžalovaná tímto protiprávním jednáním zásadním způsobem zasáhla do osobnostních práv poškozených, a to zejména na ochranu života a zdraví. Není tak sporu o tom, že v důsledku porušení těchto nezadatelných práv poškozených ze strany obžalované zcela nepochybně vzniká poškozeným vůči ní právo na náhradu nemajetkové újmy. O nároku poškozených co do důvodu tak nemůže být pochyb.
35. Při určení výše nároku poškozených na náhradu nemajetkové újmy soud vycházel z konkrétních skutkových okolností, na kolik závažná újma tomu kterému poškozenému vznikla a jak zranění toho kterého poškozeného ovlivnilo v obvyklém způsobu života a po jak dlouhou dobu. Soud tak zavázal obžalovanou, aby na nemajetkové újmě zaplatila poškozené [celé jméno poškozené]

částku 102 375,00 Kč a poškozenému [celé jméno poškozeného] částku 34 125,00 Kč, když není sporu o tom, že v důsledku jednání obžalované poškození utrpěli škodu na zdraví a v souvislosti s tím prožívali i duševní útrapy. Soud navíc zavázal obžalovanou, aby poškozené [celé jméno poškozené] zaplatila bolestné ve výši, kterou jí doposud neproplatila pojišťovna z titulu zákonného pojištění, když o celkové výši bolestného soud nemá pochyb vycházející ze znaleckého posudku vypracovaného z oboru zdravotnictví.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání, a to ve lhůtě 8 dnů ode dne doručení písemného vyhotovení rozsudku, když odvolání se podává ke Krajskému soudu v Českých Budějovicích prostřednictvím Okresního soudu v Českém Krumlově, a to ve trojím vyhotovení.

Státní zástupce může rozsudek napadnout pro nesprávnost kteréhokoli výroku rozsudku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného. Obžalovaný může rozsudek napadnout odvoláním, pokud jde o výrok, který se ho přímo dotýká, v jeho prospěch tak mohou učinit rovněž příbuzní v pokolení přímém, sourozenci, osvojenec, osvojitel, manžel, či druh. Poškozený, který se připojil k trestnímu řízení s nárokem na náhradu škody, může rozsudek napadat, pokud jde o výrok o náhradě škody. Osoby oprávněné rozsudek napadat pro nesprávnost některého jeho výroku jej mohou napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro vady řízení, které předcházelo vyhlášení rozsudku, jestliže tyto vady byly způsobily přivodit, že některý z výroku rozsudku je nesprávný, nebo že chybí.

Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaných. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Odvolání nemůže podat ten, kdo se jej vzdal.

Český Krumlov 21. září 2021

JUDr. Jitka Juřicová
samosoudkyně

Rozhodnutí nabylo právní moci dne 18. ledna 2022.